

σις αὐτῆς γενικῶς καὶ μερικῶς λαμβανομένης ἐθελτιώθη οὐσιωδῶς. Ταῦτα ὅμως λέγοντες δὲν ἔννοοῦμεν ὅτι ἀφικόμεθα εἰς τὸ ἔπαχρον τῆς τελειότητος, διότι ἐν πολλοῖς ὑστεροῦμεν καὶ πολλῶν εἴμεθα ἐπιδεεῖς ἐν φύσιᾳ ὑπάρχουσι τὰ μέσα καὶ τὰ στοιχεῖα πρὸς μείζονα τελειότητα καὶ χρείττονα εὐημερίαν.

ΕΠΑΜ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου· ἡ πενθερὰ πρὸς τὸν γαμbrόν :

— 'Ξεύρεις, γαμbrέ μου, εἰς τὴν οἰκογένειάν μας ὅλοι ζοῦν περισσότερον ἀπὸ ἑκατὸν χρόνια.

Καὶ ὁ γαμbrὸς ἐν ἀγανακτήσει;

— 'Α ! μὰ αὐτό, κυρία μου, ἐπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῆτε προτήτερα.

* * *

'Ο 'Αγαθόπουλος συνκνῆτος φίλον του παρεπιδημοῦντα ἐν 'Αθήναις, καὶ τοῦ παραπονεῖται ὅτι εἶχε καιρὸν νὰ τοῦ γράψῃ !

— 'Ακοῦς, ἀδελφέ, νὰ μή μοῦ γράψῃς διόλου τόσον καιρόν !

— Μὰ εἶχα λησμονήσει τὴν διεύθυνσίν σου

Καὶ ὁ 'Αγαθόπουλος :

— Καλά ! Καὶ δὲν μοῦ ἔγραψες νὰ σου τὴν ξαναστείλω !
